

جنگ انرژی به تحریم شرکت‌های انرژی روسیه کشیده است

امریکانگران نرد روسی– اروپایی «نورداستریم»

■ دکتر سیدرضا میرطاهر

از زمان روی کار آمدن جو بایدن به عنوان رئیس‌جمهور جدید امریکا در ۲۰ ژانویه ۲۰۲۱، رویکرد تقابلی واشنگتن در قبال روسیه دو چندان شده است. فشارهای ضدروسی از جانب واشنگتن اکنون ابعاد مختلفی پیدا کرده و به بهانه‌های گوناگون تشدید شده است. همین روند موجب شده تحلیلگران غربی پیش‌بینی دوره‌ای سخت در روابط واشنگتن و مسکو در دولت بایدن را مطرح نمایند. «یان برمر» کارشناس سیاسی معتقد است که روابط امریکا و روسیه در دوره بایدن «احتمالاً بدترین روابط از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی خواهد بود.»

■ تقابل در عرصه انرژی

در عرصه اقتصادی، تجاری و انرژی، دولت بایدن همانند دولت ترامپ پسر مخالفت قاطعانه خود با هر گونه توسعه روابط روسیه با اروپا در حوزه انرژی به ویژه پروژه گازی نورد استریم ۲ تاکید کرده و بنابراین می‌توان تصور کرد که در نهایت جدال سختی بین واشنگتن و مسکو بر سر تسلط بر بازار گازی اروپا در خواهد گرفت. جو بایدن با این پروژه ۱۱ میلیارد دلاری مخالفت کرده و آنتونی بلینکن وزیر خارجه او در جریان بررسی صلاحیت خود در مجلس سنا گفته بود: «صمم هستیم هر چه در توان دارم برای جلوگیری از تکمیل نورد استریم ۲ انجام دهم.»

وزارت خزانه‌داری امریکاروز جمعه ۳۱ اردیبهشت (۲۱ می)، سه شرکت و ۱۳ کشتی روسیه را که در تکمیل پروژه انتقال استریم ۲ مشارکت دارند، تحریم کرد. در واکنش به این اقدام، مسکو اعلام کرد که ساخت و تکمیل این پروژه بدون در نظر گرفتن تحریم‌های ایالات متحده ادامه خواهد یافت. نکته جالب، رویکرد متناقض دولت بایدن در این زمینه است. وزارت امور خارجه امریکاروز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت در گزارشی به کنگره اعلام کرد که شرکت «نورد استریم ۲ای‌جی» و رئیس اجرایی آن «ماتیاس ورنایگ» دست به فعالیت‌هایی زده‌اند که طبق قوانین ایالات متحده مشمول تحریم هستند، اما دولت امریکا بر اساس منافع امنیت ملی این تحریم‌ها تعلل می‌کند. این اقدام ضمن نمایش جمهوریخواه دولت بایدن را برانگیخت. یاب مندنز، رئیس کمیته روابط خارجی سنا گفت که این تصمیم، تلاش‌های ایالات متحده «برای مقابله با تجاوزات روسیه در اروپا» را تضعیف می‌کند. می‌ن از دولت می‌خواهم این معافیت‌ها را برداشته و تحریم‌هایی را که کنگره تعیین کرده است،

■ پرونده

روز ۲۵ماه می سال گذشته میلادی (۲۰۲۰) «جورج فلوید» امریکایی آفریقایی‌تبار با فشار ژانوی یک پلیس سفیدپوست جان خود را از دست داد. انتشار ویدئویی از درخواست کمک فلوید قبل از مرگش و حرف او خطاب به افسر سفیدپوست امریکایی که «می‌توانم نفس یکشم، بر گزاری تظاهرات گسترده‌ای علیه تبعیض‌های نژادپرستانه را در سراسر امریکا بریزد.

یک سال از مرگ فلوید گذشته، مرگ اِن امریکایی آفریقایی‌تبار چه چیزی را تغییر داده است و اِقلیت‌های امریکایی امروزه می‌توانند آرزای خود را در این کشور نفس بکشند یا خیر؟

■ یک پیروزی انفرادی

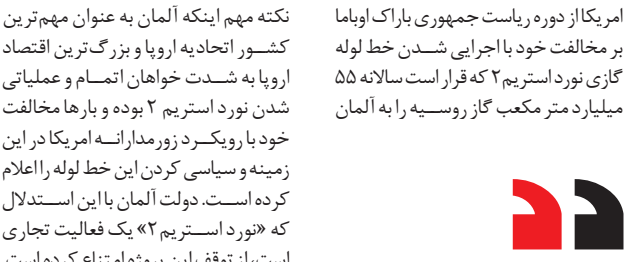
روز ۲۱مه می برابر با ۳۱ اردیبهشت ماه، انتشار نتایج یک نظرسنجی از افکار عمومی در وب‌سایت چینی‌زبان امریکایی به نام «سیون‌نات کنت» (sinov – sinov.net) نشان داد که ۴۰ درصد از شرکت‌کنندگان در این نظرسنجی گفته‌اند که از دیدگاه آنها نژادپرستی در امریکا یک مشکل به شدت جدی محسوب می‌شود. نتایج این نظرسنجی مشابه نتایج نظرسنجی دیگری است که سال گذشته انجام شد که نشان می‌داد نیمی از مردم امریکا از جمله ۶۰ درصد از امریکایی‌های آفریقایی‌تبار گفته بودند که محکوم شناخته شدن «درک شیوین» افسر سفیدپوست امریکایی در پرونده قتل فلوید هیچ تأثیری در میزان اعتماد آنها به سیستم عدالت کیفری امریکا ندارد. روز ۲۰۲۱ آوریل ۲۰۲۱ بود که شیوین در قتل فلوید مجرم شناخته شد در حالی که جمعیت معترض به قتل فلوید مقابل دادگاه رسیدگی به پرونده قتل این سیاه‌پوست

عملی سازد. همچنین شماری از اعضای کنگره از جمله برخی از دموکرات‌ها دولت بایدن را تحت فشار قرار داده و خواستار اعمال مجازات‌هایی علیه پروژه «نورد استریم ۲» هستند. جین شپین، سناتور دموکرات از ایالت نیوهمپشایر و عضو ارشد کمیته روابط خارجی سنا گفته است که تصمیم دولت در رفع تحریم نورد استریم ۲ «مأموس کننده» بود.

■ استقبال آلمان

بااین حال، مقامات آلمانی از معافیت شرکت سازنده خط لوله نورد استریم ۲ به عنوان «یک گام سازنده» استقبال کردند. هایکاموس، وزیر امور خارجه آلمان، گفت: «این اقدام بیانگر این واقعیت است که آلمان یک شریک مهم برای ایالات متحده است، شریکی که می‌تواند در آینده روی آن حساب کند.» این تصمیم در حالی اتخاذ شد که دولت بایدن پس از وخامت روابط آلمان و امریکا در دوره ترامپ، در تلاش است این روابط را بازسازی نماید. مسئله مهم این است که تکمیل پروژه نورد استریم ۲ یک پیروزی بزرگ ژئوپلیتیکی برای ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه محسوب می‌شود. به همین دلیل به‌رغم اینکه واشنگتن هر چند ظاهرآ در نمایش حسن‌نیت خود به آلمان، شرکت سازنده نورداستریم را رفع تحریم کرده، اما در عمل با تحریم شرکت‌ها و کشتی‌های روسیه هم این است که تکمیل روابط موجود دیگر مسیرها از جمله خط لوله موجود دریای بالتیک یعنی نورد استریم ۱ که از نوامبر ۲۰۱۱ عملیاتی شده، آزادانه به

دولت جو بایدن مخالف اتمام و

عملیاتی شدن نورد استریم ۲ به بهانه تسلط هر چه بیشتر روسیه بر بازار گازی اروپا و مغایرت آن با منافع کشورهای اروپایی است

سمت اروپا در جریان است. واشنگتن مدعی است که روسیه با افزایش وابستگی گازی اروپا به مسکو می‌تواند از نورد استریم ۲ به عنوان اهرمی برای اعمال فشار به کشورهای اتحادیه اروپا استفاده نماید. محمود فاضلی کارشناس اروپا می‌گوید: «امریکا بر این باور است که قدرت نفوذ روسیه در اروپا با راه‌اندازی خط لوله نورد استریم ۲ چندین برابر می‌شود و وابستگی شدید کشورهای اروپایی به گاز ارزان روسیه را در پی خواهد داشت.» در حالی که علت اصلی تلاش امریکا برای قبضه کردن بازار گازی اروپا با صادرات گاز طبیعی مایع است. هر چند ایالات متحده صادرکننده گاز طبیعی مایع به اروپاست، اما گاز روسیه ارزان‌تر بوده و بنابراین رقیبی سرسخت برای گاز مایع امریکا محسوب می‌شود. اکنون دولت بایدن با اعمال تحریم‌های جدید علیه شرکت‌ها و کشتی‌های روسیه قصد دارد مانع از تداوم عملیات ساخت این خط لوله شود، در حالی که تاکنون حدود ۹۵ درصد این خط لوله ساخته شده و قرار است تا سپتامبر ۲۰۲۱ کامل گردد.

■ جمع‌بندی

انتقال کند، تأکید کرده و در دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ رئیس‌جمهور سابق امریکا تحریم‌هایی را برای جلوگیری از تداوم ساخت این خط لوله علیه شرکت‌های اروپایی دخیل در این پروژه اعمال کرد. دولت جو بایدن رئیس‌جمهور کنونی امریکا نیز مخالف اتمام و عملیاتی شدن نورد استریم ۲ به بهانه تسلط هر چه بیشتر روسیه بر بازار گازی اروپا و مغایرت آن با منافع دولت آلمان است. «ما باید با همکاری سایر اعضای سازمان امنیت و همکاری اروپا در راستای این خط لوله به روسیه وارد شویم و از کشورها تحت فشار قار دهمیم تا به تکالیف و تعهدات بین‌المللی خود پایبند باشد.»

جو بایدن رئیس‌جمهور امریکا نیز مدعی شده که امریکا به دنبال تشدید تنش نیست، بلکه خواهان روابط با ثبات‌تر و قابل پیش‌استار «نورد استریم ۲» است. «اختلافات شدن نورد استریم ۲، دو باره مخالفت خود با رویکرد زورمزدارانه امریکا در این زمینه و سیاسی کردن این خط لوله را اعلام کرده است. دولت آلمان با این استدلال که «نورد استریم ۲» یک فعالیت تجاری است، از توقف این پروژه امتناع کرده است. آن‌تلازم کل، صدراعظم آلمان با دفاع از این گروه گفته بود که گاز روسیه از طریق دیگر مسیرها از جمله خط لوله موجود دریای بالتیک یعنی نورد استریم ۱ که از نوامبر ۲۰۱۱ عملیاتی شده، آزادانه به

ایگارش‌ی سفیدپوستان امریکا اجازه نفس کشیدن نمی‌دهد

بر گزاری نشست بررسی وضعیت حقوق داد و اعضای پیمان همسود بر مبنای همان منطق بود که پیمان امنیت جمعی را تشکیل دادند تا به نوعی اتحاد نظامی سابق خود در بلوک شرق را احیا کرده باشند. این منطق طی سال‌های بعداز تأسیس پیمان امنیت جمعی و به واسطه وقوع توافق قابل توجه اهمیت بیشتری پیدا کرد؛ نخست گسترش ناتو به سمت شرق و تلاش امریکا و اروپا برای کنهاندن کشورهای اروپای شرقی به سمت غربی دوم، ایجاد سازمانی به نام سازمان توسعه اقتصادی و دموکراسی گوام که گرجستان، اوکراین، جمهوری آذربایجان و مولدوای آن را برای مقابله با تأثیر نفوذ روسیه به وجود آورد. جدا شدن کشورهای گرجستان، جمهوری آذربایجان و ازبکستان از سازمان پیمان امنیت جمعی، شکستگی این سازمان را نشان داد. هر چند که ازبکستان بعداً در قرقیزستان شنیده می‌شود که می‌تواند منجر به خروجش از این سازمان بشود.

■ جنگ دو کشور عضو از جمله اهداف سازمان امنیت جمعی حفظ و تأمین امنیت کشورهای عضو و ایجاد پایگاه نظامی در برخی کشورهای عضو به منظور افزایش امنیت‌اعضا است اما با وجود این، درگیری نظامی بین دو کشور عضو این پیمان ضعف اساسی آن را نشان داد؛ چراکه قادر به کنترل اختلافات و ممانعت از بروز درگیری نبود. درگیری نظامی بین دو کشور تاجیکستان و قرقیزستان از ۲۸ آوریل سال جاری تا یکم می ادامه خود می‌پردازند. با این اوصاف، بهتر است خود امریکانگاهی به وضعیت خویش بیندازد و خودش را در آینده واقعیت‌بینند و از حقوق بشر اصولی شهروندان خودش محافظت کند یا ایجاد بره‌بیطبی موسوم به باتکن و منابع آبی روانه‌ای قاسی در آبگیر گولانایا زمینه‌ساز شدن این اهالی هر دو کشور بوده که در نهایت با دخالت

برخی مردم این کشور شیوع کرونا را به آسیایی‌تبارها ربط داده‌اند و همین امر باعث شدت از سوی جامعه بین‌الملل مورد انتقاد قرار گرفت. کمیته رفیع تبعیض نژادی سازمان ملل و سایر نهادها تأکید کرده‌اند که نژادپرستی در امریکا موضوعی تکان دهنده است؛ نژادپرستان سفیدپوست، نژوتازی‌ها و اعضای «کو کلاکس کلان» علناً شعارهایی نژادپرستانه و شعارهایی در حمایت از برتری سفیدپوستان و تحریک تبعیض نژادی و نفرت‌های نژادپرستانه استفاده می‌کنند. از طرف دیگر، سیاستگذاران و شخصیت‌های امریکایی نیز رسه روز بیشتر از زبان ترقه‌ناگیز استفاده می‌کنند تا اقلیت‌های نژادی، قومی و مذهبی در این کشور را به حاشیه براند؛ چنین اقدامی از سوی این سیاستگذاران امریکایی معادل تحریک و دامن زدن به خشونت، بی‌صبری و تعصب است. امریکا همواره در صدد بوده است تا خود را به عنوان تجسمی از عدالت مبدل سازد و از وضعیت حقوق بشر در سایر کشورها انتقاد کند و حملات زدیلی در این زمینه علیه سایر کشورهای بره‌بیطبی را در حالست که افراز در ستکار اگر بخواهند اظهار نظری داشته باشند، در وهله اول خود در مقام عمل بر می‌ایند و اول به محک و آزامایش خود می‌پردازند. با این اوصاف، بهتر است

روز ۱۷ ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی بود که شورای حقوق بشر سازمان ملل برای اولین بار در تاریخ، یک نشست اضطراری پیرامون وضعیت حقوق بشر در امریکا را برگزار کرد. در تاریخ ۹ نوامبر ۲۰۲۰ بود که امریکا به دلیل تبعیض‌های نژادپرستانه در جریان

منبع: زادوین بین‌المللی چین

برنامه واشنگتن برای رخنه در حیاط خلوت مسکو

با تقویت احتمال خروج از افغانستان،

امریکا، آسیای مرکزی را به عنوان نقطه مهم جایگزین می‌بیند

■ نسیعتمت‌الله عبدال‌حجیزاده

نیروهای نظامی تاجیکستان و ورود آنها به داخل خاک قرقیزستان منجر به جنگ بین دو طرف شد. این درگیری به سرعت تأثیر سیاسی خود را در قرقیزستان نشان داد؛ چراکه ایک عثمانوف و شیلای یک آزارفوف، نمایندگان حزب مکتبم قرقیزستان در پارلمان قرقیزستان، طرحی را در صحن علنی پارلمان کردند که بنا بر آن، باید حضور قرقیزستان در سازمان پیمان امنیت‌مورد تجدید نظر قرار بگیرد. هر چند که پیمان امنیت‌بیشک‌به‌واسطه ضعف نیروی نظامی حاضر به پیگیری این طرح باشد و بخواهد با خروج از این پیمان روابط خود را با مسکو تیره کند اما به نظر می‌رسد که جنگ اخیر با تاجیکستان دست کم این سؤال را بری برخی از سیاستمداران قرقیزی مطرح کند که حضور کشورشان در این سازمان چه منفعتی دارد. در واقع، وضعیت آنان همانند وضعیتی است که ازبکستان قبل خروج از این پیمان داشت و تصور می‌کرد در خواست‌هایش مورد توجه قرار نگرفته و حالا آنها هم احساس مشابهی دارند و انفعال سازمان در قبال این جنگ و در نظر گرفته نشدن منافع‌بیشک‌باعث شده تا همانند ازبکستان، فکر خروج از این سازمان بر آنها مطرح شود.

■ رخنه امریکا

بروز حس بی‌اعتمادی به سازمان پیمان امنیت جمعی می‌تواند به ضرر این سازمان بشود و راهی را برای رخنه امریکا در میان اعضای آن باز کند. باید توجه داشت که مدتی است امریکا برنامه خروج نیروهای خود را از افغانستان شروع کرده و بنا بر ادعای جو بایدن رئیس‌جمهور امریکا قرار است

آخرین سرباز امریکایی در ۱۱ سپتامبر بعد از ۲۰ سال اختلاف خاک افغانستان، این کشور را ترک کند. خروج امریکا از افغانستان بدون تردید به معنای خروج این کشور از منطقه نیست. دیوید هلوی، وزیر دفاع امریکا در جلسه ۱۲ می کمیته خدمات مشترک‌الملتی، «Commonwealth of CIS (dependent States)» به وجود آمد.

انتهایی که این سازمان را کشورهای به وجود آورده بودند که پیش از این عضو اتحاد جماهیر شوروی بودند، پس‌هم این سازمان و هم‌بیطبی شکل گرفته در آن به نوعی میراث شوروی شناخته می‌شد که برخی از اعضای پیشین آن می‌خواستند با جمع شدن خود در مناطق مشترک به خصوص در مقابل دست‌اندازی‌های اروپا و امریکا دفاع کنند. در واقع، میراث شوروی در هر دو پیمان کشورهای همسود و امنیت جمعی از دو جهت دیده می‌شد. سابق هر دو پیمان را به وجود آوردند که بر خلاف کشورهای همانند استونی و لیتوانی روابط نزدیکی با غرب نداشتند و نگران از نفوذ غرب و بحران‌های داخلی بودند. این کشورها نیز به جمع شدن دور یکدیگر داشتند تا با کمک یکدیگر امنیت اقتصادی و سیاسی خود را تأمین کنند. جهت دوم همان منطقی است که شوروی بنا بر آن بلوک شرق و پیمان ورشورا مقابل بلوک غرب و پیمان ناتو تشکیل داد و اعضای پیمان همسود بر مبنای همان منطق بود که پیمان امنیت جمعی را تشکیل دادند تا به نوعی اتحاد نظامی سابق خود در بلوک شرق را احیا کرده باشند. این منطق طی سال‌های بعداز تأسیس پیمان امنیت جمعی و به واسطه وقوع توافق قابل توجه اهمیت بیشتری پیدا کرد؛ نخست گسترش ناتو به سمت شرق و تلاش امریکا و اروپا برای کنهاندن کشورهای اروپای شرقی به سمت غربی دوم، ایجاد سازمانی به نام سازمان توسعه اقتصادی و دموکراسی گوام که گرجستان، اوکراین، جمهوری آذربایجان و مولدوای آن را برای مقابله با تأثیر نفوذ روسیه به وجود آورد. جدا شدن کشورهای گرجستان، جمهوری آذربایجان و ازبکستان از سازمان پیمان امنیت جمعی، شکستگی این سازمان را نشان داد. هر چند که ازبکستان بعداً در قرقیزستان شنیده می‌شود که می‌تواند منجر به خروجش از این سازمان بشود.

■ جنگ دو کشور عضو

از جمله اهداف سازمان امنیت جمعی حفظ و تأمین امنیت کشورهای عضو و ایجاد پایگاه نظامی در برخی کشورهای عضو به منظور افزایش امنیت‌اعضا است اما با وجود این، درگیری نظامی بین دو کشور عضو این پیمان ضعف اساسی آن را نشان داد؛ چراکه قادر به کنترل اختلافات و ممانعت از بروز درگیری نبود. درگیری نظامی بین دو کشور تاجیکستان و قرقیزستان از ۲۸ آوریل سال جاری تا یکم می ادامه خود می‌پردازند. با این اوصاف، بهتر است خود امریکانگاهی به وضعیت خویش بیندازد و خودش را در آینده واقعیت‌بینند و از حقوق بشر اصولی شهروندان خودش محافظت کند یا ایجاد بره‌بیطبی موسوم به باتکن و منابع آبی روانه‌ای قاسی در آبگیر گولانایا زمینه‌ساز شدن این اهالی هر دو کشور بوده که در نهایت با دخالت